

øvrigt en Industri, som er hvokset op i de senere Aar her i Landet, og som jeg tror, man af flere Grunde maa ønske Fremgang, ikke blot fordi den beskæftiger sig med Bearbejdelsen af dansk Kaaftof, men ogsaa fordi jeg — hvad der er et rent subjektivt Skøn — anser disse Lerovne for at have store Fortrin fremfor de gamle Jærnovne, og at det derfor kunde være ønskeligt, at Produktionen af disse Ovne tiltog her. En ganske naturlig Følge heraf vilde være den, at de ikke blot producerede de almindelige jævne Forbrugsvarer, som dog vilde være bedre end de uskønne Jærnovne. — Endringsforslaget under Nr. 20 skal jeg selvfølgelig ikke indvende noget imod, men enten man vælger Tallene 14 eller 15, kan det ikke komme nøje til at stemme med det nuværende Forhold mellem Tolden paa raa og paa brændt Kaffe, i enkelte Tilfælde kommer det lidt over og i andre lidt under, men det forekommer mig at være temmelig uvæsentligt.

Hele Udvalget er enedes om Endringsforslagene under Nr. 21 og Nr. 22 og foreslaar en væsentlig Nedgang i Tolden paa Kakao og paa forarbejdet Kakao. Jeg finder nu Anledning til at gøre opmærksom paa, at det ikke er uden finansiel Betydning; det er omtrent 40,000 Kr., det gælder om. Men dersom den Forudtæning er rigtig, som Udvalget er gaaet ud fra, at den forarbejdede Kakao-Chokolade er et Næringsmiddel, en Drif, som man maa ønske skal vinde mere Indgang i Befolkningen end andre Drikke, som ikke have samme Fortrin som den, vil jeg ikke af finansielle Grunde gøre nogen Indvending mod Vedtagelsen af Forslaget.

Endringsforslaget under Nr. 24 kan jeg fuldkomment tiltræde, hvorimod jeg vilde beklage, om Endringsforslaget under Nr. 23 skulde blive vedtaget. Det gaar ud paa, at Melet skulde indgaa fuldstændig frit. Jeg tror ikke, at naar der er tilstrækkelig Konkurrence med den indenlandske Produktion, bliver en Vare fordyret derved, at der paalægges den fremmede udenlandske Vare en større Told. Men det maa jo erindres, at for dette Produkts Vedkommende, Melet, er Forholdet noget anderledes, idet der fra et Naboland udføres ned til os med en mafferet Udførselspræmie. Jeg antager, at det væsentlig kun er det finere Mel, Hvedemel af første Kvalitet, som der er Tale om, at det vil kunne lønne sig at udføre til os med en Præmie paa, og jeg tror ikke rettere, end at naar det almindelige Brødmel ikke bliver undergivet

Told, man da med fuldkommen Sindsro kunde finde sig i, at det finere Mel blev fordyret, ikke ud over, hvad dets naturlige Værdi er her i Landet, hvilket er Kornet plus Forarbejdelsen, men ud over, hvad Udlandet kunde levere det til med Udførselspræmie. Desværre er Undersøgelsen af, hvor høj denne Udførselspræmie er, langt fra saa let som ved en anden toldpligtig Vare, nemlig Sukker, hvor vi jævnlig have maattet tage Hensyn til en saadan Udførselspræmie. Jeg har for mit Vedkommende ikke nogen Tvivl om, efter de Undersøgelser, der ere foretagne af mig og under mig, at der er en saadan Udførselspræmie, og saa vil jeg spørge, om det er ret og billigt, at vor indenlandske Melindustri foruden at være forviist fra det gode udenlandske Marked, vi hidtil havde, tillige i selve Landet skal optage Konkurrencen med et fremmed Produkt, der møder frem med en Udførselspræmie? Jeg gad vide, om det er ret og billigt at behandle en tidligere blomstrende dansk Industri paa den Maade? Dersom der ikke havde været Tale om denne Udførselspræmie, vilde jeg næppe have foreslaaet Mel-told, ikke fordi jeg maatte anse det for at være et Gebet, hvor man skulde undlade at beskytte dansk Industri, men fordi jeg ved, hvilket Odium der følger med, naar man taler om overhovedet at lægge Told paa en almindelig Livsformnødenhed. Altsaa naar der ikke havde været en tvingende Nødvendighed for at foreslaa denne Told havde jeg ikke foreslaaet den, men jeg mener, at der er en saadan tvingende Nødvendighed, idet vor Melindustri — der er ikke Tale om vore almindelige Møller, dem er der ingen, som konkurrerer med — har maattet lide store Tab, ikke blot fordi det udenlandske Marked er blevet lukket for den, men desuden ved, at den paa vort indenlandske Marked er kommen til at konkurrere med en præmieret fremmed Vare. Og jeg gad vide, om man vilde finde det at være ret og billigt, dersom Udførselspræmien ramte direkte en af de Varer, som vor Hovedindustri, Landbruget, beskæftiger sig med, saa ikke at lægge Told paa denne Vare. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds mindede om, at Landbruget ikke kunde glæde sig ved nogen Beskyttelse, men at saa snart en Landbrugsvare blev bearbejdet, blev der straks Tale om Beskyttelse. Dersom det var ment, som det var sagt, ramte det i hvert Fald ikke mig, idet jeg, som det ærede Medlem vil erindre, i sin Tid har foreslaaet en Korn-told, men Landmændene mente, at de vare bedre tjente med ikke at have denne Beskyttelse paa deres Korn, og naar selve Producenterne mene det, vilde